

Tekst til utstillingen:

John K Raustein: *Hemmeligheter uten sammenheng*

Tekst av kunstviter Janne Leithe

John K. Raustein fikk sitt gjennombrudd i år 2000 med serien ***I'M Trying To Be A Handy Man***. Det var motsetningen mellom de barske/solide og sarte/forfinede håndverksteknikkene som Raustein forente i denne serien. For Raustein søker og undersøker sin egen identitet og rolle i et fagfelt som er hovedsakelig forbeholdt kvinner. Installasjonen ***I Rosenhagens andre måne*** (2011) hyller han Stavangerkunstneren Frida Hansen (1855-1931) og billedteppet *I Rosenhaven* fra 1905. Raustein refererer ofte til kunst- og tekstilhistorien, men ønsker hele tiden å bevege seg videre. Hans kunstneriske praksis består i å eksperimentere og utforske i tekstilbaserte materialer og teknikker, som en del av sin søken etter tilhørighet. Betegnende for hans produksjon er kombinasjon av de myke tekstilene med ulike (harde) materialer, og fremstår ofte som skulpturelle installasjoner.

Bearbeidede materialer og bearbeidede minner kommer til uttrykk i utstillingen ***Hemmeligheter uten sammenheng*** på Soft galleri. At John K. Raustein valgte å arbeide med tekstilbaserte materialer og teknikker var forutbestemt - et resultat av sin egen oppvekst der husflid og håndarbeid var en del av hverdagen. I hele barndommen var han omringet av kvinner som utførte håndarbeid, der han ukentlig var en ekstra deltaker i syforeningen. Raustein tar opp problematikken omkring tekstil som kunstuttrykk – kvinnesysler, kvinnefolkarbeid, brukskunst og husflid har vært betegnelser som har hindret tekstilkunsten å få samme anerkjennelse som andre kunstuttrykk. Raustein er derfor opptatt av å utforske tekstilkunstens posisjon ved å la verkene ofte være en kombinasjon av "tekstile-bilder" og bruksvennlige hverdagstekstiler. Raustein ønsker å utfordre oss til å ta stilling til begrepene og vår oppfattelse av dem.

Det er en stor utfordring å si noe eller si for mye om utstillingen ***Hemmeligheter uten sammenheng***. I utstillingen på Soft galleri hører verkene sammen. Samlet danner de et rom – et rom fullt av assosiasjoner som tar oss tilbake i tid. For ***Hemmeligheter uten sammenheng*** er en refleksjon over fortiden som berører oss i nåtid. Det er en narrativ abstraksjon av minner som oppleves i rommet på Soft galleri. Det er historier som skal fortelles. Raustein har valgt det trivielle bomullslerretet til å fortelle sine historier – historier som er både spesifikke og universelle. Det ubehandlede lerretet som preger utstillingen har en røffere finish enn vi har sett i hans tidligere produksjoner. Materialets kvaliteter kobles til det hverdagslige som vi kan lett kjenne oss igjen i. Bomullslerretet fremkaller våre egne minner fra barndommen og fra barneskolen når man betrakter utstillingen. Vi får assosiasjoner til gardiner og sengetepper som minner oss om et hjem, og

scenetepper og faner som minner om barneskolen. Det er barndomsminner Raustein formidler i **Hemmeligheter uten sammenheng**, fragmenter av noen enkelte hendelser – og noen inntrykk som preget hans egen barndom og oppvekst på 1970 og 80-tallet. Raustein beskriver det som en abstraksjon av mentale minner som uttrykkes i valg av materialer og farger. Det spesifikke fargevalget hjelper oss til å erindre tilbake.

Raustein lar seg inspirere utenfor tekstilkunstheltet. Kunstneren Robert Rauschenberg har hatt stor innflytelse og utstillingen på Soft galleri er direkte inspirert av Rauschenbergs verk fra 1954 *Minutiae*¹. I **Husflidfellen og andre feller** er det gjenbruk av materialer som danner en skulpturgruppe, her har Raustein anvendt treverk som tidligere har vært brukt til å bære og bevare tekstiler. **Det vi ikke prater om, det vi ikke fikk sagt, det vi ikke fikk gjort** er en mosaikk av små fortellinger i farger. Her fremkaller fargene noen fornemmelser av følelser fra en fortid. I verket **Ukjent opphav** deler Raustein noe av sin hemmelighet. Utførelsen på de to fanene minner mer om et barns uttrykk enn en kunstners uttrykk. **Under trappen, under bordet, bak sofaen** har han laget en drapering - et teppe i mørke toner som danner en hule. Skulpturen gir assosiasjoner til lek, men også et gjemmestedet - et sted som skjuler og beskytter. **Notes to self 30 dager i juli** – lag på lag av opprevet bomullslerret i ulike farger festet og plassert med en nagle på veggen på Soft galleri. En minnedagbok fra juli 2013.

Titlene på verkene og utstillingen gir indikasjoner på hva Raustein ønsker å dele med oss. **Hemmeligheter uten sammenheng** – er både gode og dårlige minner – det siste verket fra 2014, *Si det går bra, si det går godt* - gir oss det vi trenger å høre både som voksen og som barn. Raustein deler sine historier fra barndommen, fra oppveksten – mentale minner uført i det materialet som han kjenner så godt - som han kan leke med i alvoret.

¹ I verket *Minutiae* har Rauschenberg kombinert oljemaleri, papir, tekstil, tre, metal og plastikk satt sammen av et rammeverk av tre.